

Nový zdroj informací o knihovnách našich archivů

V nedávné době připravily Jaroslava Hoffmannová a Jana Pražáková k vydání **Biografický slovník archivářů českých zemí**, který vydalo nakladatelství Libri v Praze v srpnu 2000. Rozsáhlá publikace (830 stran) je zajímavá již svým charakterem. Jde totiž o kombinaci retrospektivního slovníku (typu „Kdo byl kdo“) s encyklopedií o současnosti (typu „Kdo je kdo“) - uvádí tedy minulé i současné archiváře.

Před začátkem části s biogramy jednotlivých archivářů, kterých obsahuje celkem 2053, je vyličen, kromě stručných glos o tom, jak tato práce vznikala a kdo se do ní nechal zařadit a proč, i vývoj českého archivnictví od nejstarších známých informací ze středověku téměř až do současné doby i s nastíněním hlavních problémů tohoto oboru, které zpracovala Jaroslava Hoffmannová. Na zpracování biografické části (s. 53-739), kde se nacházejí biogramy zpracované podle předem určeného schématu, se podílel poměrně velký počet autorů. Na konci knihy ná-

sledují důležité přílohy (zpracované Janou Pražákovou), které ji oživují a umožňují daleko přesnější využití informací v ní obsažených pracovníky ostatních příbuzných oborů. Jedná se především o přehled současných i minulých vrcholných archivních institucí a o adresy archivních pracovišť České republiky ke dni 31. 5. 2000 s udáním telefonních čísel a e-mailových adres. Knihu doplňuje překlad úvodních statí J. Hoffmannové do němčiny a do angličtiny.

Již z toho, co zde bylo uvedeno, je zřejmé, že i biografický slovník může poskytnout zájemcům z řad odborné veřejnosti našeho knihovnictví mnohé informace o oboru, který s ním velmi těsně souvisí. Mnozí ze zde uvedených archivářů pečují v rámci své působnosti o poměrně dobře uspořádané a vybavené knihovny archivů na oblastní nebo okresní úrovni. Ve Státním ústředním archivu pracuje samostatné oddělení, které je vlastně odbornou knihovnou. Zvláště v kapitolách o zaměstnání a činnosti archivářů mimo archivy se dočteme, že mnozí archiváři se stali knihovníky a naopak mnozí knihovníci se zase stali archiváři, nebo se tyto činnosti v jejich životě velmi úzce prolínaly. Také naše největší knihovny mají svá specializovaná archivní pracoviště, která jsou zde zastoupena biogramem vedoucí archivu Národní knihovny ČR. Je otázkou, zda přece jen nebylo vhodné připomenout i další knihovní pracoviště archivnictví velmi blízká - oddělení rukopisů a starých a vzácných tisků.

Jak se dozvídáme z některých biogramů, zejména ze starších dob, byla často povolání knihovníků a archivářů od sebe téměř neoddělitelná, což platilo zejména u archivnictví a knihovnictví církevních řádů, kde se o tyto záležitosti staral (a na mnohých pracovištích např. i v zahraničí stará) jeden pracovník. Zde se o tom můžeme poměrně dobře přesvědčit na příkladech zpracovaných životopisů archivářů-knihovníků z premonstrátského nebo cisterciáckého řádu. Škoda, že se v publikaci nemohlo najít více místa i pro řády jiné (např. pro jezuity nebo piaristy). Velký význam má tato publikace rovněž i pro jednotlivé oblasti a regiony. O předkládaném díle lze tedy říci, že může i našim knihovníkům přinést celou řadu nových podnětů pro jejich práci a stát se tak cenným zdrojem důležitých informací, na kterých mohou vyrůstat i další mezioborové vztahy.

Václav Bartůšek

